

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg

Dato: 20-02-2018
Enhed: JURPSYK
Sagsbeh.: DEPPKH
Sagsnr.: 1801046
Dok. nr.: 531312

Folketingets Sundheds- og Ældreudvalg har den 23. januar 2018 stillet følgende spørgsmål nr. 462 (Alm. del) til sundhedsministeren, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Stine Brix (EL).

Spørgsmål nr. 462:

”Ministeren bedes redegøre for, hvordan administrationsomkostningerne vil stå i forhold til indtægterne ved det gebyr på fremmedsprogtolkning i sundhedsvæsenet, der er aftalt med finanslovsaftalen for 2018 mellem regeringen og Dansk Folkeparti.”

Svar:

Formålet med aftalen om indførelse af gebyr for offentlig betalt tolkebistand for personer, der har haft bopæl i landet i mere end 3 år, er ikke at fjerne retten til tolkebistand, men at sætte en grænse for, hvor længe en person med bopæl i Danmark kan modtage tolkebistand i forbindelse med behandling ved praktiserende læger og speciallæger og på sygehuse for det offentlige regning.

For regeringen er det afgørende, at incitamentet til at lære dansk øges for udlændinge, der er bosat i Danmark. Formålet hermed er at styrke de herboende udlændinges integration i det danske samfund til gavn for den enkelte og for samfundet som helhed.

Det bemærkes i den forbindelse, at reglerne for tolkebistand i sundhedsvæsenet, så vidt Sundheds- og Ældreministeriet er orienteret, varierer i de forskellige EU-lande. Der forekommer således en vis egenbetaling for tolkebistand i nogle af de lande, som vi i Danmark normalt sammenligner os med.

Som det fremgår af bemærkningerne til det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring, er det hensigten, at det fortsat vil være lægen, der konkret vil skulle vurdere behovet for tolkebistand. Dermed vil det ikke være overladt til patienten at beslutte, om den pågældende – eventuelt mod betaling – ønsker tolkebistand. En patient vil dermed ikke kunne fravælge tolkebistand af økonomiske årsager, og eventuel opkrævning af gebyr vil efterfølgende blive foretaget af regionen.

Som det desuden fremgår af Finanslovsaftalen for 2018 og bemærkningerne til det udkast til lovforslag, som har været sendt i høring, forventes det, at den foreslåede ordning med egenbetaling for tolkebistand vil indebære et samlet provenu for det offentlige på ca. 1,2 mio. kr. i 2018 (halvårseffekt) og ca. 2,4 mio. kr. årligt i 2019 og frem.

Det forventes desuden, at lovforslaget i begrænset omfang vil have administrative konsekvenser for det offentlige, idet regionsrådene – udover som hidtil at afregne med de anvendte tolke – fremover vil skulle opkræve gebyr henholdsvis fuld betaling

for tolkebistand hos patienterne i overensstemmelse med de bestemmelser, der vil blive fastsat i en ny bekendtgørelse om tolkebistand efter sundhedsloven.

Med venlig hilsen

Ellen Trane Nørby / Patrick Kofod Holm